

?Boomers' per la llengua

Ens diuen *boomers* perquè vam néixer els anys seixanta, durant el període d'alta natalitat que es va conèixer com el *baby boom*. Abans, dels grans, en dèiem *carrosses* i qui sap com en diran en el futur. Som aquells que ja no som joves però encara no se'ns considera vells, els qui tenim fills en edat de voler *matar els pares* i necessiten, per tant, un terme despectiu amb què referir-s'hi... perquè sapiguen que si un adolescent us titlla de *boomer* no us està precisament tirant una floreta.

Pel que fa a la llengua, els *boomers* som un cas curiós, una generació frontissa entre generacions molt diferents. Vam anar a l'escola quan encara no s'havia implantat el model d'immersió lingüística en català, però el vam aprendre a escriure a l'institut. Els nostres pares i referents no l'havien après mai i s'expressaven -i s'expressen- en un català ple de castellanismes lèxics que, tanmateix, conserva la sintaxi en un estat genuí. Som, per entendre'ns, els qui de petits dèiem *bussion*, *sello*, *acera* o *bocadillo*, i no acostumem a dir «s'ha caigut a terra» o «se sent olor a socarrat», ni, encara menys, «olora a socarrat», com sí que fan molts dels nostres fills i alguns dels nostres companys de generació. Som, doncs, els qui hem passat a dir *bústia*, *segell*, *vorera* i *entrepà*, però no hem deixat de dir del tot «ha caigut a terra» o «se sent olor de socarrat». Som, en definitiva, el testimoni que les interferències lèxiques són fàcils de detectar i canviar -perquè fins i tot el que encara diu *bussion* sap que és un castellanisme-, però les sintàctiques, un cop s'han instal·lat i generalitzat, són gairebé irreversibles.

La desaparició d'una llengua, com recorda Pau Vidal a *El bilingüisme mata*, es pot produir per falta de quantitat -de parlants- o per falta de qualitat -de la llengua. Si no volem que el català desaparegui per aquest segon motiu -i es converteixi en una llengua cada cop més semblant al castellà fins a acabar esdevenint-ne un dialecte-, cal que en mantinguem, tant com sigui possible, la qualitat. I en aquest sentit, la generació *boomer* som l'última baula que ho pot garantir. Si els nostres pares van *salvar els mots*, de nosaltres depèn que se salvi la sintaxi.